

PREGUEM AMB ELS SANTS

SANTA TERESA DE JESÚS

NO NOS IMAGINEMOS HUECAS EN LO INTERIOR

En ocasió del cinquè centenari del naixement de Teresa de Jesús, voldríem que ella fos la nostra mestre de pregària i fins i tot, que fos ella la que preguéss amb nosaltres.

Teresa va escriure bona part de la seva experiència, perquè aquells que l'acompanyaven en el seu camí espiritual (ella parla dels seus confessors, o dels qui li ho podien "manar") li ho van demanar.

En els seus escrits s'hi fa transparent el seu desig de cercar i trobar la voluntat de Déu: va estar sempre oberta a una relació viva i personal amb el Senyor ("su Majestad" dirà molt sovint per referir-s'hi). Teresa ens parla constantment de la pregària de tal manera que el lector, gairebé sense ni adonar-se'n, s'hi sent submergit. La seva vida es va anar configurant paulatinament en la naturalitat de viure la proximitat i presència constant de Déu.

Nosaltres hem anat espigolant alguns fragments dels seus escrits, com caçats al vol, i hem deixat que a través seu ens parlés el cor de Teresa. El que això ens ha fet sentir, hem gosat comentar-ho, tot mirant que la nostra aportació no impedeixi, sinó ben al contrari, l'impacte del tast directe de la seva reflexió tal com ens la va deixar escrita.

01

No nos imaginemos huecas en lo interior... (CV 28,10)

...Considerar nuestra alma como un castillo... a donde hay muchas moradas... en el centro y mitad de todas estas tiene la más principal que es adonde pasan las cosas de mucho secreto entre Dios y el alma... La puerta para entrar en este castillo es la oración... (IM 1,1.3.7)

... Requiere una muy determinada determinación de beber de esa agua de la vida y de recorrer el camino interior suceda lo que sucediere. Digo que importa mucho y el todo, una grande y muy determinada determinación de no parar hasta llegar a ella, venga lo que viniere, suceda lo que sucediere.... (C 21,2)

De vegades, ens sentim buits per dintre. I, atabalats, pretenem omplir aquest buit de mil i una maneres –maneres que, al capdavall, no fan altra cosa que fer cada vegada més i més gran i dolorosa aquesta buidor. Però el fet que ens sentim buits no vol dir que estiguem buits: "no nos imaginemos huecas en lo interior". Hi ha Algú que viu dins nostre –Algú que ens viu. Adonar-se d'això és font d'una alegria que res ni ningú no ens podrà prendre. "¡Qué alegría vivir sintiéndose vivos!" (Pedro Salinas). I si prestéssim atenció a aquest Hoste interior? I si li donéssim la benvinguda a la nostra vida? A la llarga, ens adonaríem que és Ell qui ens dóna la benvinguda a la Vida, és a dir, que és Ell qui ens estima més del que nosaltres ens estimem a nosaltres mateixos. Cal refer el camí vers nosaltres, vers Ell, vers els germans i germanes amb la pregària amb una "muy grande y determinada determinación"

Senyor, que sentim, entre tantes veus, la teva. Que l'acollim. Que hi responguem amb amor: amb un amor tan gran que estimant-te a tu, estimem també tothom

02

Ahora mirad que dice vuestro Maestro: «Que estás en los cielos» ¿Pensáis que importa poco saber qué cosa es cielo y adónde se ha de buscar vuestro sacratísimo Padre? (...). Pues mirad que dice San Agustín que le buscaba en muchas partes y que le vino a hallar dentro de sí mismo. ¿Pensáis que importa poco para un alma derramada entender esta verdad y ver que no ha menester para hablar con su Padre Eterno ir al cielo, ni para regalarse con El, ni ha menester hablar a voces? Por paso que hable, está tan cerca que nos oirá. Ni ha menester alas para ir a buscarle, sino ponerse en soledad y mirarle dentro de sí y no extrañarse de tan buen huésped; sino con gran humildad hablarle como a padre, pedirle como a padre, contarle sus trabajos, pedirle remedio para ellos... (CV 28.2; Pg 102)

Sempre he sentit Déu prop meu, com un observador extern, benvolent, pacient, ple d'amor, amatent per fer-me millor, especialment per als que m'envolten. Santa Teresa, però, situa Déu dins de cadascun de nosaltres, embellint de manera superba i sobtada el nostre interior, fent-lo lluminós i pur. Quin canvi! Tan sols cal reduir el soroll que sovint omple els nostres pensaments i buscar-lo, perquè és allà.

Senyor et preguem que ens ajudis en aquesta recerca interior, perquè et sapiguem trobar i perquè ens ajudis a convertir-nos, fent-nos millors. I que aquest "fer-nos millors" es tradueixi en escoltar i ajudar aquells que ho necessiten.

03

Acaecióme a mí una ignorancia al principio, que no sabía que Dios estaba en todas las cosas.
(V 18,15. Pg 116)

Quan era jove em creia auto-suficient com si pogués prescindir dels altres per conèixer Déu. Només Ell i jo. Però m'equivocava. Déu és el nostre Pare i conseqüentment ho és de totes les altres persones que són els nostres germans. També ells, en siguin o no conscients, tenen aquesta presència de Déu. Totes les persones tenim i som un tresor de Déu i per això ens hem de respectar, ajudar i deixar ajudar els uns als altres. Ens necessitem als uns als altres per tal que el Regne de Déu arribi a tothom. Tots junts, sense excepcions ni divisions.

Senyor, et demanem que sapiguem descobrir i respectar aquest gran Amor que el nostre Pare Déu ens té respectant-nos els uns als altres i descobrint les virtuts que tenim cadascun de nosaltres, compartint-les amb els altres, que ens són regal de Déu."

04

Pues hagamos cuenta que dentro de nosotras está un palacio de grandísima riqueza, todo su edificio de oro y piedras preciosas, ... y que en este palacio está este gran Rey, que ha tenido por bien ser vuestro Padre; y que está en un trono de grandísimo precio, que es vuestro corazón.

... entendamos con verdad que hay otra cosa más preciosa, sin ninguna comparación, dentro de nosotras que lo que vemos por de fuera. No nos imaginemos huecas en lo interior. ....si trajésemos cuidado de acordarnos tenemos tal huésped dentro de nosotras, nos diésemos tanto a las cosas del mundo, porque veríamos cuán bajas son para las que dentro poseemos. (C 28, 9-10)

Sé que ets en mi, dins meu. Crec que hi ets amb estimació. No ets un hoste nou. Ja fa anys que hi ets. Sempre atent, amable, amb una actitud de consolar, estimular, comprendre, perdonar, dissenyar un nou projecte, ajudar-me a sortir de mi mateix. Més que un amic, més que un pare, més que una mare... No podria descriure el que signifiqués per a la meua vida. La teva presència és font de vida, dinamisme d'agraïment, impuls de sortida i sobretot, aquella intimitat que valora els silencis i les accions que reaccionen en front de tota injustícia. Ara és quan començo a entendre el que deia Sant Agustí: "Oh bellesa infinita, jo et cercava per fora arreu i et tenia ja a dintre".

(Jesus Renau SJ)

Senyor, perquè sovint en un món en què donem al temps un preu molt alt, busquem Déu a corre-cuita, en mil formes ràpides de pregar o cercant en llibres o converses amb persones experimentades, et demanem que aprenguem de Santa Teresa a deixar escolar pacientment el temps per abocar-nos sense por a tot allò que duem ben endins.

05

Parece que digo algún disparate; porque si este Castillo es el ánima claro está que no hay para qué entrar, pues se és el mismo; como parecería desatino decir a uno que entrase en una pieza estando ya dentro. Mas habéis de entender que va mucho de estar a estar; que hay muchas almas que se están en la ronda del Castillo que es donde están los que las guardan, y que no se les da nada de entrar dentro ni saben qué hay en aquel tan precioso lugar ni quien está dentro ni aún qué piezas tiene. Ya habéis oído en algunos libros de oración aconsejar al alma que entre dentro de sí; pues eso mismo es (1M 1, 5; Pg 101)

Somos tan caros y tan tardíos de darnos del todo a Dios, que, como Su Majestad no quiere gocemos de cosa tan preciosa sin gran precio, no acabamos de disponernos (V 11, 1; Pg 118)

No si val només saber que és allà. Ho sabem, amb la tranquil·litat que hi és com una xarxa de seguretat. Potser no ens hem endinsat mai fins al final del passadís. Potser és per això que no podem haver vist ni sentit de debò com és. Les nostres unitats de mesura no serveixen per mesurar aquest tresor. I hi insistim, sent així que es molt més senzill: només cal entrar en aquesta "morada"

Senyor, gràcies per ser-hi amb paciència infinita. Perdó per no haver tingut el valor de gaudir de tu tal com voldries que ho fes. Ajuda'm a ser més valent, menys mandrós i menys pretensions. Ajuda'm a seguir aquells altres iguals que t'han descobert i no es cansen d'anunciar-te als quatre vents.

06

Muchas veces he pensado espantada de la bondad de Dios, y regalándose mi alma de ver su gran magnificencia y misericordia. Sea bendito por todo, que he visto claro no dejar sin pagarme, aun en esta vida, ningún deseo bueno. Por ruines e imperfectas que fuesen mis obras, este Señor mío las iba mejorando y perfeccionando y dando valor, y los males y pecados luego los escondía. (V 4,10; Pg 115).

Déu ens és proper, personal i generós, sempre obert i atent per tal que ens fem ressò de l'Amor que ens manifesta a cada pas. Però de vegades resta desdibuixat per preocupacions, inquietuds i projectes que no permeten sentir la "trobada" i malmeten la relació d'amistat.

Senyor Jesús, ensenya'ns a sentir-te, a viure i a pregar, a través de nous espais de complicitat i vivències interiors.

07

No nos imaginamos huecas en el interior... si trajésemos cuidado de acordarnos tenemos tal huésped dentro de nosotras, nos diésemos tanto a las cosas del mundo, porque veríamos cuán bajas son para las que dentro poseemos (CV 28, 10) Pg 114

Muchas veces he pensado espantada de la gran bondad de Dios y regalándose mi alma de ver su gran magnificencia y misericordia. Sea bendito por todo, que he visto claro no dejar sin pagarme, aun en esta vida, ningún deseo bueno. Por ruines e imperfectas que fuesen mis obras, este Señor mío las iba mejorando y perfeccionando y dando valor, y los males y pecados luego los escondía."(V 4, 10) Pg 115

Es imposible dejar de ver que sois gran Emperador en vos mismo, que espanta mirar esta majestad; mas más espanta, Señor mío, mirar con ella vuestra humildad y el amor que mostráis a una como yo" (V 37, 6) Pg 141

Atrafegats com anem pel temps, les presses i l'activisme, convertim el temps en el centre de la nostra existència, podem restar esclavitzats per un activisme que ignora el que és important. Quan buidem la vida de significat, acostumem a omplir-la d'activitats. Sols la fe, l'amor, la pregària, ens poden ajudar a superar aquest sentiment de buidor i soledat. La teva presència, Déu meu, és Font de vida. "Oh bellesa infinita, jo et cercava per fora, arreu i et tenia ja a dintre..." (St. Agustí)

Senyor, gràcies per la paciència que tens de perdonar-me constantment les meves faltes i mancances.

08

Ni ha de menester alas para ir a buscarle, sino ponerse en soledad y mirarle dentro de sí y no extrañarse de tan buen huésped. (CV 28,2; Pg 102)

Avui en dia vivim en el món de les imatges, que ens impressionen, ens enlluernen, ens desborden, ens confonen. Tanquem els ulls i les imatges continuen en la nostra retina, els tornem a obrir sense temps de què hagin desaparegut. A on trobem a Déu? A on el busquem? Necessitem ales per anar al cel a trobar-lo? Cal que busquem dins del nostre cor com ens aconsella Santa Teresa de Jesús, en soledat, amb prou temps perquè les imatges que interfereixen puguin esvaïr-se i puguem descobrir la mirada serena de Jesús dins nostre.

Senyor, ajuda'ns a redescobrir el nostre interior, que sapiguem trobar-te allà on Tu ja ens esperes; que sapiguem ser constants per trobar el temps, la tranquil·litat i la serenitat de cor per a permetre la trobada.

POSSIBLES CANTS

De noche iremos, de noche/ que para encontrar la fuente/ sólo la sed nos alumbró/ sólo la sed nos alumbró
Déu és amor/tingues coratge/viu en l'amor/ Déu és amor/no tinguis cap por
Déu és veu infinita/ i el cor del meu cor/ Déu és veu infinita / i el cor del meu cor
El alma que anda en amor/ ni cansa ni se cansa
En la nostra foscor/ encén un foc que no s'apaga mai/ que no s'apaga mai/...
Nada te turbe, nada te espante/ quien a Dios tiene nada le falta/ Nada te turbe, nada te espante/ Sólo Dios basta
Resteu aquí/i vetlleu amb mi/ vetlleu i pregueu/vetlleu i pregueu